

כאשר בא השבוע שימרון פרס לבוקוסט, אמר לו ניקוליי צ'אוצ'סקו, אחד מיוזמי השלום הישראלי-מצרי: לך לג'נבה! שב עם אש"ף! יאסר ערפאת מוכן להסדר-שלום. כפי שהיה בשעתו אנון אליסאדאת!
פרס התנגד ועל כן לא פורסמה הודעת-סיכום לשי-חות בבוקרסט.
 אך גם ראש ממשלת איטליה אמר לו את אותו הדבר, ואני מניח שגם האפיפיור. כל אלה כבר דיברו עם ערפאת.
הפסיקו לירות! התחילו לדי-בר! יש על מה, יש עם מי!

אחרי הפגישה האחרונה שלנו עם יאסר ערפאת הוונמתי לעימות טלוויזיוני עם ח"כ רפאל איתן, רפול, הנאשם מס' 3 בפשע ששמו מילחמת-הלבנון, השמיע בעימות זה טענה מרהימה. הוא אמר שאין צורך להיפגש עם ערפאת כדי להפסיק את הטרור (כפי שטענתו). כי ערפאת כלל אינו מפעיל עוד טרור. את הטרור מפעילים עכשיו אברמוסא, אחמד ג'בריל ושאר בני-חסתה של סוריה. כך שאם רוצים לדבר על הפסקת-הטרור, צריכים לדבר עם אברמוסא וחבריו.
 זוהי טענה מעניינת ביותר. **לגבי ערפאת היא אומרת: אם אתה מפעיל טרור, אסור לדבר איתך (כפי שטען השבוע שימרון פרס, כשרדה את בקשת צ'אוצ'סקו). ואם אינך מפעיל טרור, אין מה לדבר איתך.**

רפול, המצוי כוודאי בדוחות מודיי-עין, אישר שערפאת אינו מפעיל טרור. **ולגבי האחרים אומרת טענה זו: מכיוון שהם מפעילים טרור, והם כפוסים לסוריה, צריכים לדבר עם הסורים.**
 מה נובע מן הקביעות האלה?

המסקנה השפוטה, המתבקשת ממעמדה, היא שצריכים לדבר עם כולם.
 צריכים לדבר עם אש"ף וערפאת, מפני שהם מייצגים את העם הפלסטיני, והעם הפלסטיני כולו (או רוב של 95%) מקבל את סמכותם.
 צריכים לדבר עם הסורים, מפני שבניהם מכשירי-טרור פעילים.
 צריכים לדבר עם השיעים, מפני שגוררנו למילחמה עימם.
 צריכים לדבר עם כולם, אם אנחנו רוצים למצוא פיתרון ל כל הביעה, על כל היבטיה, ולשים קץ ל כל המילחמה, הטרור והפיגועים אחת ולתמיד.

ביום מתהלך בעולם רק עריון אחד, העונה על כל הצרכים האלה: הרעיון של כינוס ועידה בינלאומית בג'נבה, בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים ליסכסוך.

בועידה זו יהיו מיוצגים ישראל ואש"ף, וגם ירדן וסוריה, הישעים (כמיסגרת המישלחת הלבנונית) ומצ'ריים, והמעצמות העולמיות היכולות לעזור או לפחות לא להפריע.
אין לדעת כמה זמן תשב ועידה כזאת, ומה תהינה תוצ'אותיה. אבל דבר אחד אפשר להשיג מראש: הססקת-אש כללית, סיום מוחלט (או כמעט מוחלט) של הפיגועים מכל הצדדים.

להתחיל לדבר! להפסיק לירות!
הו, זמני, הפיתרון דילמה העומרת לפניך. דילמה ששום בעל-מצפון אינו יכול להתעלם ממנה.
 לא די ביציאה מלבנון, אם פירוש הדבר ירי של קאטיושות וירידה למיך לטיים.
 היציאה מלבנון היא רק הצעד הראשון, ואחריו — מייד אחריו! — צריך לבוא הצעד השני, והשלישי. **זהו מיוצ'עך אחד: לצאת מג'ויא, ללכת לג'נבה.**
 העולם הזה 2478

קיצירתותחניסראשי לשעבר, פצמייס את צמרת צה"ל ומישרר הביטחון, בראשונה, כאשר פשט כמהיר רות ובמפתיע את מריו. בשניה, כאשר נודע שהוא מרוויח משכורת-עתק של 40 אלף דולר לחודש, כיועץ לחברה אמריקאית לייצורנשק, שאיתה הוא היה כמגע מיקצועי בתפקידו הצבאי האחרון. משכורתו השנתית היא, על-פי אותו חישוב, 480 אלף דולר.

תתיאלופים במעמדו, המרוויחים כ-800 דולר לחודש, התמלאו קינאה. אחר-כך התפכחו ושאלו: האם אין כאן משהו מסריח?
 במשך כמה חודשים היתה משכורתו של מיורחי לשיחת-היום בקרב הקצונה הבכירה של צה"ל. אבל, משום מה, הדבר לא דלף החוצה.

רק אחרי שהחקירה הועברה ליחיר היה הארצית לחקירות הונאה של המישטרה, פורסם המידע על כך לראשונה, בדבר. מי שלא שמע עד אז על הפרשה, מפי השמועה, הצטמרר. המחשבה שקצין בכיר בצה"ל ניהל בזמן שירותו הצבאי מערכת-יחסים עם חברות זרות, והעדיף את תוצרתן אחרי שהבטיח לעצמו שהוא יעבוד אצלן, אחרי שיהווו, עוררה בקרב בעל-דבר

חתיאלוך (מיל') אריה מיורחי, התותחן הראשי לשעבר, מקבל משכורת אגדתית מן החברה שסיפקה תותחים לחיל שלו

תחילתו בהחלטה על צורכי הצבא, אחר-כך ניתוח תחזית לגבי הדרישות בעתיד.
 בשלב הבא מחליט צה"ל על סוג הרכש, ואז נבדק אם הרכש הספציפי עומד בקריטריונים של תוכנית-ההצ'טיירות הצה"לית. השלב הבא הוא בארצות-הברית, שם בודקת מישלחת הקניית בניירורק מחירים, עושה השוואה ומדווחת לארץ.

כלומר, אין זו החלטה של איש אחד. אבל במיקרה הנדרון היתה מערכת-יחסים אחרת עם החברה האמריקאית. כאשר התפרסמו החשדות נגד מיד רחי, הוא שהה בחו"ל. הוא שב לארץ כיום השלישי בשבוע שעבר והסתפק בהודעה קצרה, לאקונית, לכתבים ה-צבאיים שעטו עליו.

הוא הרגיש, שאיש ממישטרת ישראל או ממצ"ח (המישטרה הצבאית החוקרת) לא פנה אליו, והוא אינו יודע כלל על החקירה.

אחר-כך הסביר שהוא נתן שירותים וייעוץ לחברה האמריקאית, ומעסיק במישרו בתל-אביב עשרה מהנדסים, וששכרו קטן ממה שפורסם במאות אחוזים.

כיום הראשון השבוע שוב סס מיורחי לחו"ל, לארבעה ימים. להעולם הזה, שפנה אליו, הוא הודיע שבקרוב

נותחיים יוריים כמר

מילחמת-הלבנון: תותח בקוטר 155 מילימטר משתתף בהפגזת ביירות הנצורה

מאור, אחרי סיום הביורורים במישרר הביטחון סביב חוזה-התעסקה שלו, הוא יאמר את מה שיש לו לומר בעניין בצורה מפורטת.

האינטרס של מי?

השבוע העלתה בין פורשים בכירים בצה"ל האפשרות, שמדר בר נסיכסוך סוכנים ויועצים על הגר לת חלקם בעוגת עיסקי-הנשק האמרי קאיים הנמכרים לישראל. אין זה סוד, שבכירים כבר מייצגים בארץ חברות אמריקאיות רבות. מוטי הוד, שהיה מפקד חיל-האוויר, הוא היום נציג חברת המטוסים נורת'רופ. אברהם (יא"ל") שביט, שהיה הנספח הצבאי בווישנגטון, הוא נציג חברת גרנל דיינמיקס. והרשימה עוד ארוכה.

אבל על קצינים אלה כבר נאמר, שהם עשו שימוש בידע ובמיומנות שלהם, אחרי שהסירו את מדיהם — שלא כמיורחי, שעליו אומרים כי הוא החל בחרייה לעולם-העסקים עוד ב-תקופה שבה לבש מדים.
 דוברים שלא הוזהרו, אשר הוגדרו רק כמקורביו של מיורחי, אמרו למעריב כיום השלישי שעבר: "ייצוג החברה איננו נוגע כלל להמלצתו לרכוש כמות נוספת של ציוד, סמוך לשיחרורו מצה"ל."

האינטרס של החיל או האינטרס של המפקד על כך יתבקש מיורחי להשיב, בכבודו ובעצמו, בשבועות הקרובים.

ייעוץ, ולכן אינו צריך להירשם כסוכן. טיטת-החווה של מיורחי עוררה חשד אצל הפקידים שקיבלו אותה לעיון.
 מדוע?

דובר בה על התקשרות עם גורם שאיתו עמד מיורחי בקשר במהלך שר רותי הצבאי. המדובר בחברה אמרי קאית.
 מיורחי היה אמור להיות הסוכן בארץ של החברה, תמורת תשלום חודשי קבוע, שאינו מותנה בעסקות שהחברה תבצע כאן.
 הסכום נראה מוגזם ולא סביר.

הודעה לאקונית

הועלה הרעיון, שהסכום הגבוה הוצע למיורחי כחלק משקול לטווח ארוך. האמריקאים הניחו, שמיד רחי יהיה גורם מרכזי בעסקות עתיר דיות בארץ, ולכן הימרו עליו.
 החשד במערכת-הביטחון התחזק, כאשר בנוסף לחוזה השמן נזכרו שם שצה"ל רכש בשנים האחרונות כמות גדולה של ציוד שנרכש בתקופה שמיורחי היה בתפקיד הבכיר.
 האם שולם היום למיורחי סכום עתק על כך שהעדיף אז את האמריקאיס בצה"ל לא מניחים שקצין בכיר, בדרגתו וכרמתו של מיורחי, ינהג כך. השאלה היתה, אם בכלל היתה לו השפעה על רכישה זו.
 הרכש בצה"ל הוא תהליך ממושך.

רד, והוא ביקש ממיורחי שישמש בתפקידים נוספים, בטרם יועלה בדרגה. כאשר הגיע המועד לפרישתו מחיל-התותחנים, לתפקיד-קידום אחר, חיפשו לו ג'וב מתאים.
 באותה תקופה, לפני קצת יותר משנה, פרשו כמה קצינים בכירים מצה"ל. הכולט שבהם היה אביגדור (יאנוש) בךגל. מיורחי מיהר עם יאנוש, ועם פרישתו של זה, הוא הגיע למסקנה שאין לו עוד מה לחפש בצה"ל. הוא החליט לפנות לשוק האזרחי.

פרישתו היתה בחטף. נשמעו רמוזים, שמיורחי חושד כי הרמטכ"ל מסרב לקדם אותו על רקע אישי. אבל לא היה אפילו זמן לכרר את העניין. מיורחי אפילו לא נטל חופשת-פרישה. הוא עף החוצה במהירות של פגז הנפלט מתוך לוע-הקנה.
 מיורחי הוא מיקצוען בתותחנות. זה מה שהיה לו למכור, מסבירים חבריו. זמן קצר אחרי פרישתו, פנה מיורחי למישרר-הביטחון וביקש להירשם כ-חוק לטענתו, כיועץ לחברה זרה, לדעת אחרים במישרר, כסוכן העוסק במימכר או בתיווך של ציוד-צבאי.
 קצין בכיר הפונה לשוק האזרחי ל-תפקיד כה רגיש, או אפילו אורח, מתב-קש להגיש את טיטת-חווה-התעסקה שלו לאישור מישרר-הביטחון.
 אם אין בחוזה פרטים יוצאי-דופן, חייב שר הביטחון לאשר את הבקשה. מיורחי לא ביקש לקבל היתר-עמלה, אלא טען שהוא מקבל רק רמי

הדרגות רגנה רכה. על אחת כמה וכמה כשהמדובר במיורחי.

במהירות של פגז

האיש הוא קצין מצטיין. על כך אין עוררין. הוא נולד ב-1942 בכפר-סבא. מאז גיוסו לצה"ל, בשנת 1960, הוא שירת בחיל-תותחנים. בשנת 1970 הוא סיים את לימודיו בחוגים למיורחתיכון ולהיסטוריה כללית בפי קולטה למדעי-הרוח באוניברסיטת תל-אביב. מיורחי, נשוי ואב לשלושה בנים, יצא ב-1975 להשתלמות באר-צות-הברית, וסיים כעבור שנה קורס מתקדם לתותחנות בפורטסיל שבאוק להומה.

במילחמת-לבנון היה מיורחי מפקד חיל-תותחנים. גם במלחמות קודמות השתתף, בתפקידים אחרים. בששת-הימים הוא היה קצין-סיווריס בגדוד-תותחנים בסיני. במילחמת-ההתשה היה כבר סגנ"ד, ובמילחמת יום-הכיפורים היה מג"ד ומפקד ארטילרי של חטיבה שבע ברמת-הגולן.

מיורחי היה מפקד בית-הספר לתותחנות-שדה, אחר-כך היה מפקד התותחנים של פיקוד-צפון, עד שמונה למפקד החיל, בינואר 1980, והועלה לדרגת תתיאלוף.
 מיורחי ראה כבר את הדרגה הבאה שלו, דרגת האלוף. הוא השתוקק לה. אבל לרמטכ"ל, משה לוי, לא אצה הדי